

наха въ същи-тѣ беззаконія, които церковно са осъди-
ха съ изверженіе отъ святой великій Соборъ.

6) Наслѣдникъ-атъ на изверженный-атъ Пайсій, като
митрополитъ Филиппуполскій Панаретъ, много пъти му
са заповѣда отъ велика-та Церква, да поиде въ епархіа-
те си, но той не само че не послуша да иди, споредъ
правило-то 17 на Антиохійскій-атъ Соборъ, което завѣ-
щава: “Аще кто епископъ, пріавъ рукоположеніе во е-
,, епископа, и бывъ опредѣленъ началствовати надъ люд-
,, ми, непріиметь служенія, и несогласится пойти во
,, врученную ему церковь, таковъ да будетъ отлученъ
,, отъ общенія церковнаго ,, но като съдеше тукъ въ Ца-
риградъ, дѣйствуваше тайно, първо противъ Церква-та
съ други-тѣ бунтовници, послѣ и явно съ нихъ совоку-
пи и сбирище въ Ортакію, въ което са присоедини и
Видинскій Антимъ.

7) Тыя същи-тѣ като правяха созаклятіе возбуняваха
народъ-атъ противъ завѣщаніе-то на 18-то правило на 4-й
вселенскій Соборъ “Соумышленіе или составленіе скопи-
,, ща, аки преступленіе, совершенно воспрещенно и внѣш-
,, ними законами: колми паче должно возбраняти въ Цер-
,, кви божіей, да бы сего не было; аще убо нѣкіе изъ кли-
,, ра, или монашествующіе, окажутся обязующими другъ
,, друга клятвою, или составляющими скопище, или стро-
,, ющими ковы епископамъ, либо своимъ сопричетникамъ,
,, совсѣмъ да будутъ низвержены со своего степени ,, (съ-
що завѣщава и 34-то правило на 6-й вселенски Соборъ.)

8) Софійскій Доротей и Нишавскій Партеній, като са
убѣждаваха отъ народоплемѣнни-тѣ внушенія на речен-
ни-тѣ, безъ каноническо дозволеніе прехождаха чужды
епархіи, и като возбуняваха народъ-атъ рукополагаха и